

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽²⁾, art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005⁽³⁾ i zasady proporcjonalności, gdyż Komisja poprzez zastosowanie korekty ryczałtowej w wysokości 10 % nie uwzględniła odpowiednio rodzaju i co najwyżej niewielkiego zakresu ewentualnego naruszenia związanego z kryteriami selekcji, a także nie wzięła pod uwagę okoliczności, że w rzeczywistości Unia ani nie poniosła szkody, ani też nigdy nie występowało rzeczywiste ryzyko jej wystąpienia.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347, s. 549).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2016 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-32/16)

(2016/C 098/73)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim decyzja ta wyłącza z finansowania Unii wydatki w łącznej wysokości 584 299,25 EUR poniesione przez Republikę Czeską, oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej.

— Komisja zdecydowała o wyłączeniu wydatków z finansowania Unii, mimo że nie doszło do naruszenia prawa Unii ani prawa krajowego. Komisja błędnie uznała mianowicie, że zastosowanie niższego maksymalnego wieku w przypadku wsparcia wcześniejszego przechodzenia na emeryturę wymaga zmiany programu rozwoju obszarów wiejskich w rozumieniu art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

2. Na wypadek, gdyby Sąd nie uwzględnił zarzutu pierwszego, strona skarżąca podnosi zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013.

- Nawet jeśli zastosowanie niższego maksymalnego wieku w przypadku wsparcia wcześniejszego przechodzenia na emeryturę bez zmiany programu rozwoju obszarów wiejskich stanowiło naruszenie rozporządzenia nr 1698/2005 (*quod non*), to Komisja błędnie oceniła wagę tego naruszenia oraz szkodę finansową po stronie Unii Europejskiej. Waga ewentualnego naruszenia jest bowiem znikoma i nie doprowadziło ono do powstania żadnej szkody finansowej po stronie Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2016 r. – Sigma Orionis/REA

(Sprawa T-47/16)

(2016/C 098/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że REA uchybiła swoim zobowiązaniom umownym wynikającym z umowy dotacji H2020, zawieszając ogół płatności należnych skarżącej na podstawie sporządzonego niezgodnie z prawem raportu z dochodzenia prowadzonego przez OLAF;
- tytułem ewentualnym, nakazanie wyznaczenia biegłego w celu określenia kwot bezspornie należnych skarżącej z tytułu spornej umowy dotacji.

W konsekwencji, orzeczenie, że strona pozwana zostaje:

- zobowiązana do zapłaty kwot należnych z tytułu umowy dotacji H2020, to znaczy 425 406,25 EUR, powiększonych zgodnie z art. 21.11.1 o odsetki za zwłokę, liczone od dnia wymagalności należnych kwot według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) powiększonej o 3,5 punktu procentowego,
- zobowiązana do naprawienia dodatkowej szkody poniesionej przez skarżącą, wycenioną na tym etapie jako 1 500 000 EUR, z zastrzeżeniem podwyższenia lub obniżenia w toku postępowania,
- obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) nie może opierać się na raporcie z dochodzenia sporządzonym na podstawie zebranych niezgodnie z prawem dowodów, aby uzasadnić swoją decyzją o zawieszeniu, w całości, płatności należnych stronie skarżącej. W związku z tym strona skarżąca twierdzi, że ponieważ REA oparła się na dowodach zebranych niezgodnie z prawem, zarówno zawieszenie płatności jak i rozwiązanie umów są niezgodne z prawem.